

1 Νοεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 12 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ,

ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 222/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον
— Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Κατ' εξαίρεση προαγωγής βάσει
του Καν. 9(β) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος
προσβολής τέτοιας προαγωγής από μέλος που επίσης προήχθη με τον
5 αυτό τρόπο και η προαγωγή του ακυρώθηκε πρωτοδίκως από το Δι-
καστήριο λόγω μη συνδρομής των προϋποθέσεων του Καν. 9(β) στο
πρόσωπο του προσφεύγοντος.

10 [Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150,- έξοδα.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την
οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο μέρος από Λοχία σε Υπαστυ-
νόμο αντί του Αιτητή.

20 Αρ. Γεωργίου, για τον Αιτητή.

Μ. Φλωρέντζος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων
η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής - Αναπληρωτής Υπαστυνόμος, προσβάλλει την προαγωγή συναδέλφου του, από Λοχία σε Υπαστυνόμο, που έγινε σύμφωνα με τον Κανονισμό 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ52/89), που προβλέπει τα εξής:

5

Ανεξάρτητα από τις πρόνοιες των παρόντων Κανονισμών ο Αρχηγός, με έγκριση του Υπουργικού δύναται:

(α).....

(β) Να προαγάγει αστυφύλακα σε Λοχία ή Λοχία σε Υπαστυνόμο, ο οποίος επιδεικνύει ιδιαίτερη ικανότητα ή έχει ιδιαίτερη κλίση σε ειδική εργασία, ανεξάρτητα του αν έχει τα προσόντα προς τούτο:

10

Νοείται ότι ο αριθμός όσων προάγονται με βάση την παράγραφο (β) του παρόντος Κανονισμού δε θα υπερβαίνει το 10% των προς πλήρωση υφιστάμενων θέσεων κατ' έτος".

15

Αριθμός αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου επιλαμβάνεται του ζητήματος του εννόμου συμφέροντος στις περιπτώσεις προαγωγών, κατ' εξαίρεση, δυνάμει του πιο πάνω Κανονισμού. Από τα γεγονότα όμως που θα παραθέσω πιο κάτω θα φανεί άμεσα πως ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, γιατί και ο ίδιος προάχθηκε στη θέση του Υπαστυνόμου, στις 15.9.90, βάσει του πιο πάνω Κανονισμού, από αυτή του αναπληρωτή υπαστυνόμου. Με απόφαση όμως του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην *Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1691, ακυρώθηκε η προαγωγή του, γιατί κρίθηκε, με βάση τη σχετική αιτιολογία που δόθηκε για την κατ' εξαίρεση προαγωγή του, πως δεν πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις που θέτει ο Κανονισμός 9 για τέτοια προαγωγή. Ας σημειωθεί πως ο αιτητής δεν ισχυρίζεται πως έχει τα απαιτούμενα προσόντα να προαχθεί δυνάμει των Κανονισμών 11 και 4-10 γιατί δεν πέτυχε στις καθορισμένες εξετάσεις.

20

25

30

35

Εις απάντηση της πιο πάνω ατράνταχτης εισήγησης, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται πως η πρωτόδικη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει εφεσιβληθεί, εισηγούμενος πως είναι εσφαλμένη. Είναι βεβαίως η άποψή μου πως η πρωτόδικη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην πιο πάνω προσαφυγή είναι τελεσίδικη, και ορθά η διοίκηση συμμορφώθηκε με αυτή ακυρώνοντας την προαγωγή του αιτητή στη θέση του Υπαστυνόμου και επαναφέροντας τον στην προηγούμενη. Αν η πρωτόδικη απόφαση ανατραπεί, η διοίκηση ασφαλώς θα λειτουργήσει σύμφωνα με το

40

- 5 περιεχόμενο της απόφασης της Ολομέλειας. Αλλά γιατί ανησυχεί ο αιτητής; Σε περίπτωση που η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου θα ανατρέψει την πρωτόδικη απόφαση, επικυρώνοντας τη διοικητική, ο αιτητής θα επανέλθει στη θέση του Υπαστυνόμου, που διεκδικεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα εις βάρος του αιτητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£150,- έξοδα.*